

Núm. de Protocol: SS-0029-1/06
TSA: 03/07

S E N T È N C I A   NÚM. 06-2008

PARTS:

Apel·lant-ada: M.D.
Representant: en nom propi
Advocat: I.A.

Apel·lant-ada: CASS
Representant: C.M.
Advocat : C.S.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de gener de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0029-1/06.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 30 de novembre de 2006 de la Secció Administrativa de la Batllia va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. M.D. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i va anul·lar la resolució d'aquest organisme de 22 de març de 2006, tot declarant el dret de l'interessat a que li sigui reconegut, com a conseqüència de l'accident de treball que va patir el 19 d'abril de 2004, un grau d'I.P.P. del 10 per cent, sense incloure l'element professional.

2n.- La representació de la C.A.S.S. va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, en discrepar de les conclusions a què arriba la mateixa sobre l'estat de salut de l'interessat. En concret, l'entitat parapública discuteix que les seqüeles de la columna dorsal baixa i lumbar es valorin en un 10% i no en un 5%, com va proposar la seva assessoria mèdica, ja que es tracta d'una patologia lleugera.

3r.- L'agent va formular igualment recurs d'apel·lació, que fonamenta en dues raons diferents. D'una banda, pel que fa a l'element objectiu de la invalidesa per accident de treball, considera que la I.P.P. ha de ser fixada en un 32%, incloent les lesions que pateix a la zona cervical. En segon lloc, considera que s'ha de tenir en compte l'element professional, i discuteix la declaració d'inadmissibilitat que formula en aquest punt la sentència apel·lada.

4t.- Es va donar trasllat dels esmentats recursos d'apel·lació a les respectives contraparts, a fi de què poguessin contestar-los, tràmit que van evacuar en temps i forma.

5è.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La discrepància que manifesta la representació de la C.A.S.S. amb la sentència apel·lada es circumscriu a la determinació de l'element objectiu de la invalidesa per accident de treball, és a dir, del grau de minusvalidesa que pateix l'interessat. Tanmateix, la mera comparació del dictamen pericial practicat en primera instància amb l'informe de l'assessoria mèdica de la C.A.S.S. permet apreciar que ambdós coincideixen substancialment en la determinació de les seqüeles que pateix l'interessat a la zona lumbar i tan sols manifesten una lleu diferència en la seva quantificació, que el primer xifra en un 5% mentre que el segon ho fa en un 10%, conseqüència de la diversa consideració que atribueixen a l'entitat de la patologia.

Resulta indiscutible, tanmateix, que el dictamen pericial no conté cap errada en la determinació de les lesions sofertes per l'interessat, i que la seva valoració es mou dins del marge que preveu la pròpia guia-barem per aquest tipus de patologies, de manera que no hi ha raons que puguin justificar una revocació de la sentència apel·lada en aquest punt, que es fonamenta sens dubte en la prevalença dels dictàmens dels perits processals sobre els informes aportats per les parts, com a conseqüència del caràcter imparcial i contradictori d'aquest medi de prova.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la C.A.S.S.

Tercer.- A la mateixa conclusió s'ha d'arribar quant al recurs que formula l'agent, ja que igualment és aplicable en aquest cas el principi abans esmentat, que determina que resulten prevalents els informes dels perits processals sobre els que aporten les parts. A més d'això, cal desestimar la pretensió de què s'incloguin les lesions que pateix l'interessat a la zona cervical, ja que el dictamen emès pels facultatius del Servei de medicina forense és taxatiu en afirmar que aquesta patologia no deriva de l'accident de treball que l'agent va patir el 19 d'abril de 2004, i aquesta conclusió no ha estat eficaçment desvirtuada.

Quart.- En darrer terme, s'han de confirmar les conclusions de la sentència apel·lada sobre la inadmissibilitat de la pretensió relativa a què s'inclogui l'element professional, que l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18 defineix com la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assalariat, comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el sou que percebia abans de produir-se l'accident. Com bé diu la sentència apel·lada, l'interessat no va fer cap referència a aquesta qüestió en el recurs

administratiu previ, de manera que no s'ha observat l'obligada congruència entre les peticions formulades en via administrativa i en seu jurisdiccional, que exigeix l'article 34 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal. Aquest fet fa totalment innecessària la pràctica de la prova testifical que va proposar la part agent, pel fet de referir-se a una pretensió que és inadmissible.

Per tot això, procedeix desestimar igualment el recurs d'apel·lació que formula l'agent.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar els recursos d'apel·lació que interposen la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el Sr. M.D. contra la sentència dictada el 30 de novembre de 2006 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes, sense fer un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa